Projektas

LIETUVOS RESPUBLIKOS PELNO MOKESČIO ĮSTATYMO NR. IX-675 2, 4, 14, 30, 31, 55, 56[1] STRAIPSNIŲ, 3 PRIEDĖLIO PAKEITIMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 40[2] IR 56[2] STRAIPSNIAIS ĮSTATYMAS

2019 m. d. Nr.
Vilnius

1 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 2 straipsnį 10^2 dalimi:

„10^2. **Finansinė priemonė –** priemonė, lemianti finansavimo (lėšų skolinimo) arba nuosavybės vertybinių popierių grąžą, įskaitant išvestines finansines priemones.“

2. Papildyti 2 straipsnį 17^1 dalimi:

„17^1. **Mokestinės tvarkos neatitikimas –** situacija, kai dėl skirtingo finansinių priemonių, vienetų, nuolatinių buveinių teisinio reglamentavimo ar traktavimo mokesčių tikslais skirtingose valstybėse įvyksta dvigubas atskaitymas – asocijuotų asmenų arba pagal struktūrinį susitarimą atlikto mokėjimo suma atskaitoma iš pajamų dviejose valstybėse arba įvyksta atskaitymas, bet suma neįtraukiama į apmokestinamąsias pajamas – vienoje valstybėje suma atskaitoma iš pajamų, o kitoje – neįtraukiama į apmokestinamąsias pajamas (mokėjimo pagal finansines priemones suma nelaikoma įtraukta į apmokestinamąsias pajamas, jeigu tokiam mokėjimui taikoma bet kokia pelno mokesčio ar jam tapataus mokesčio lengvata). Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija detalizuoja mokestinės tvarkos neatitikimų nustatymo tvarką.“

3. Papildyti 2 straipsnį 17^2 dalimi:

„17^2. **Mokestinės tvarkos neatitikimas dėl finansinės priemonės perleidimo –** situacija, kai su perleista finansine priemone susijusi grąža mokesčių tikslais laikoma vienu metu gauta daugiau kaip vienos to susitarimo šalies.“

4. Papildyti 2 straipsnį 32^1 dalimi:

„32^1. **Struktūrinis susitarimas –** susitarimas, kurio sąlygoms poveikį turi mokestinės tvarkos neatitikimas ir dėl jo gaunama mokestinė nauda, arba susitarimas, kuriuo siekiama, kad atsirastų mokestinės tvarkos neatitikimo pasekmės, išskyrus atvejus, kai vienetas nežino, kad sudarydamas susitarimą yra įtraukiamas į mokestinės tvarkos neatitikimą, ir jis negauna jokios mokestinės naudos iš šio susitarimo.“

5. Pakeisti 2 straipsnio 33 dalies 5 punktą ir jį išdėstyti taip:

„5) vienetas ir kito vieneto dalyviai, turintys daugiau kaip 25 procentus akcijų (pajų, dalių) tame kitame vienete, jei tie vienetai sudaro vieną vienetų grupę;“.

6. Pakeisti 2 straipsnio 33 dalies 7 punktą ir jį išdėstyti taip:

„7) vienetas ir kito vieneto dalyvių, turinčių daugiau kaip 25 procentus akcijų (pajų, dalių) tame kitame vienete, arba valdymo organų narių sutuoktiniai, sužadėtiniai, sugyventiniai, kiti fiziniai asmenys, susiję su kito vieneto dalyviais arba valdymo organų nariais giminystės ryšiais (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) arba svainystės santykiais (fizinis asmuo ir jo sutuoktinio giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), taip pat kito vieneto dalyvių arba valdymo organų narių sugyventinių giminaičiai (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio), kito vieneto dalyvių arba valdymo organų narių giminaičių (tiesiąja giminystės linija iki pirmojo laipsnio, šonine giminystės linija iki antrojo laipsnio) sutuoktiniai ar sugyventiniai, jei tie apmokestinamieji vienetai sudaro vieną vienetų grupę;“.

7. Pakeisti 2 straipsnio 33 dalies 10 punktą ir jį išdėstyti taip:

„10) vienetas ir jo nuolatinė buveinė, taip pat kito vieneto nuolatinė buveinė, jei tie vienetai sudaro vieną vienetų grupę;“.

8. Papildyti 2 straipsnio 33 dalį nauju 11 punktu:

„11) vieneto nuolatinės buveinės;“.

9. Papildyti 2 straipsnio 33 dalį nauju 12 punktu:

„12) vieneto nuolatinė buveinė ir kito vieneto nuolatinė buveinė, jei tie vienetai sudaro vieną vienetų grupę;“.

10. Buvusį 2 straipsnio 33 dalies 11 punktą laikyti 13 punktu:

„13) du vienetai, kai vienam iš jų priklauso sprendimų priėmimo teisė kitame.“

11. Papildyti 2 straipsnį 39^1 dalimi:

„39^1. **Turto perkėlimas** – operacija, kai vieneto turtas, naudojamas vieneto Lietuvos Respublikoje vykdomai veiklai, perkeliamas – perleidžiamas arba perduodamas naudoti į užsienio valstybę ir pradedamas naudoti užsienio valstybėje vykdomai veiklai, o turto savininkas nesikeičia. Turto perkėlimas iš Lietuvos Respublikos pripažįstamas, jei yra viena iš šių aplinkybių:

1) Lietuvos vienetas priskiria turtą užsienio valstybėje per nuolatinę buveinę vykdomai veiklai;

2) užsienio vienetas, vykdantis veiklą Lietuvos Respublikoje per nuolatinę buveinę, priskiria turtą savo vykdomai veiklai kitoje užsienio valstybėje;

3) Lietuvos vienetas perkelia Lietuvos Respublikoje vykdomą veiklą į užsienio valstybę, išskyrus atvejus, kai turtas, kuris buvo naudojamas Lietuvos Respublikoje vykdomai veiklai, toliau naudojamas užsienio vieneto per nuolatinę buveinę vykdomai veiklai Lietuvos Respublikoje;

4) užsienio vienetas, vykdantis veiklą Lietuvos Respublikoje per nuolatinę buveinę, perkelia vykdomą veiklą į užsienio valstybę.“

2 straipsnis. 4 straipsnio pakeitimas

Papildyti 4 straipsnį 6 dalį 3 punktu:

„3) bet kokia gauta mokėjimo suma, kuri, jeigu yra mokestinės tvarkos neatitikimas, atskaitoma mokėjimo valstybėje, tačiau neįtraukiama į pajamas taikant šio Įstatymo nuostatas.“

3 straipsnis. 14 straipsnio pakeitimas

Papildyti 14 straipsnį 7 dalimi:

„7. Tuo atveju, jeigu turtas perkeliamas į Lietuvos Respubliką ir toks turto perkėlimas apmokestinamas užsienio valstybėje įgyvendinant Direktyvos (ES) 2016/1164 5 straipsnio nuostatas, šio turto įsigijimo kaina yra jo tikroji rinkos kaina, pripažinta turto perkėlimo į Lietuvos Respubliką momentu.“

4 straipsnis. 30 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 30 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Mokestinio laikotarpio nuostolius, išskyrus nuostolius dėl vertybinių popierių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių perleidimo (ne finansų įstaigų) ir nuostolius, patirtus dėl turto naudojimo, pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn ir apskaičiuotus pagal šio Įstatymo 5 straipsnio 9 dalyje nustatytą formulę, galima perkėlinėti neribotą laikotarpį, tačiau toks perkėlimas nutraukiamas, jeigu vienetas nebetęsia veiklos, dėl kurios šie nuostoliai susidarė, išskyrus atvejus, kai vienetas veiklos nebetęsia dėl nuo jo nepriklausančių priežasčių. Šioje dalyje nurodytų perkeliamų atskaitomų mokestinių nuostolių, išskyrus mokestinius nuostolius vienetų, kurių apmokestinamasis pelnas pagal šio Įstatymo 5 straipsnio 2 dalies nuostatas apmokestinamas taikant 5 procentų mokesčio tarifą, suma negali būti didesnė kaip 70 procentų mokesčio mokėtojo mokestinio laikotarpio pajamų, apskaičiuotų iš pajamų atėmus neapmokestinamąsias pajamas, leidžiamus atskaitymus ir ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus, išskyrus ankstesnių metų mokestinių laikotarpių nuostolius.“

2. Pakeisti 30 straipsnio 6 dalį ir ją išdėstyti taip:

„6. Lietuvos vieneto nuolatinės buveinės, kurios pajamos nepriskiriamos Lietuvos vieneto mokesčio bazei pagal šio Įstatymo 4 straipsnio 1 dalį, mokestinių nuostolių perdavimo ir atskaitymo tvarka nustatyta šio Įstatymo 56^2 straipsnyje.“

5 straipsnis. 31 straipsnio pakeitimas

1. Papildyti 31 straipsnį 3 dalimi:

„3. Kai yra mokestinės tvarkos neatitikimas, kurio pasekmė yra dvigubas mokėjimo sumos atskaitymas, neleidžiamiems atskaitymams priskiriama vieneto

mokėjimo suma, atskaitoma iš pajamų užsienio valstybėje. Pagal šią dalį neleidžiamiems atskaitymams priskirta suma sumažinama dėl mokestinės tvarkos neatitikimo į apmokestinamąsias pajamas dvigubai (dviejose valstybėse) įtrauktų pajamų suma. Likusi dėl mokestinės tvarkos neatitikimo neatskaityta išlaidų suma perkeliama į kitus mokestinius laikotarpius ir ja mažinama kitais mokestiniais laikotarpiais į apmokestinamąsias pajamas dvigubai įtrauktų pajamų suma.“

2. Papildyti 31 straipsnį 4 dalimi:

„4. Kai yra mokestinės tvarkos neatitikimas, kurio pasekmė yra atskaitymas, kai mokėjimo suma neįtraukiama į apmokestinamąsias pajamas, vieneto atliktas mokėjimas priskiriamas neleidžiamiems atskaitymams.“

3. Papildyti 31 straipsnį 5 dalimi:

„5. Tuo atveju, kai Lietuvos vienetas tuo pačiu metu laikomas pelno mokesčio ar jam tapataus mokesčio mokėtoju vienoje ar keliose kitose užsienio valstybėse ir dėl šios priežasties Lietuvos vieneto atliekamo mokėjimo suma atskaitoma iš pajamų dviejose ar daugiau valstybių, toks Lietuvos vieneto atliktas mokėjimas priskiriamas neleidžiamiems atskaitymams. Ši nuostata taikoma tik tuo atveju, jeigu bet kurioje kitoje užsienio valstybėje, kurioje Lietuvos vienetas laikomas pelno mokesčio mokėtoju, atliekamo mokėjimo suma yra atskaitoma iš pajamų, kurios nepriskiriamos Lietuvos vieneto mokesčio bazei. Jeigu Lietuvos vienetas tuo pačiu metu laikomas pelno mokesčio ar jam tapataus mokesčio mokėtoju valstybėje, su kuria Lietuvos Respublika yra sudariusi ir taiko dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį, šios dalies nuostatos taikomos tik tuo atveju, jeigu pagal dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį su ta valstybe Lietuvos vienetas laikomas pelno mokesčio ar jam tapataus mokesčio mokėtoju toje kitoje valstybėje.“

4. Papildyti 31 straipsnį 6 dalimi:

„6. Vieneto mokėjimas, kuriuo tiesiogiai arba netiesiogiai, sudarant asocijuotų asmenų tarpusavio sandorį ar kelis sandorius, arba pagal struktūrinį susitarimą finansuojamos kitoje valstybėje atskaitomos išlaidos ir tai nulemia mokestinės tvarkos neatitikimą, priskiriamas neleidžiamiems atskaitymams, išskyrus atvejus, kai viena iš jurisdikcijų, susijusių su sandoriu ar keliais sandoriais, panaikina mokestinės tvarkos neatitikimo pasekmes, neleisdama atskaityti mokėjimo sumos arba ją įtraukdama į apmokestinamąsias pajamas.“

6 straipsnis. Įstatymo VIII skyriaus papildymas 40^2 straipsniu

Papildyti Įstatymo VIII skyrių 40^2 straipsniu

„**40^2 straipsnis. Turto perkėlimo apmokestinimas**

1. Turto perkėlimo momentu vienetas pripažįsta turto vertės padidėjimo pajamas, kurias sudaro perkelto turto tikrosios rinkos kainos perkėlimo momentu ir turto įsigijimo kainos skirtumas.

2. Jeigu perkeliamas vieneto turtas, kurio nusidėvėjimas arba amortizacija buvo skaičiuojami pelno mokesčiui apskaičiuoti, apskaičiuojant turto vertės padidėjimo pajamas, to turto įsigijimo kaina mažinama jo nusidėvėjimo ar amortizacijos suma, įtraukta į ribojamų dydžių leidžiamus atskaitymus.

3. Tais atvejais, kai turtas perkeliamas į kitas Europos ekonominės erdvės valstybes, vienetas pagal šio straipsnio 1 ir 2 dalis apskaičiuotas pajamas į mokesčių bazę įtraukia lygiomis dalimis per 5 vienas po kito einančius mokestinius laikotarpius. Pajamų išdėstymas dalimis nutraukiamas ir likusi neįtraukta pajamų dalis įtraukiama į to mokestinio laikotarpio pajamas, kai paaiškėja, kad:

1) perkeltas turtas yra parduodamas ar kitaip perleidžiamas nuosavybėn, arba

2) perkeltas turtas per 5 metus nuo jo perkėlimo perkeliamas į ne Europos ekonominės erdvės valstybę, arba

3) vienetui pradedama bankroto arba likvidavimo procedūra, arba

4) vienetas nevykdo pelno mokesčio prievolių (neįvykdo pelno mokesčio prievolių per 12 mėnesių nuo šio Įstatymo 53 straipsnyje nustatytų pelno mokesčio sumokėjimo terminų).

4. Šio straipsnio nuostatos netaikomos turto perkėlimui trumpesniam kaip 12 mėnesių laikotarpiui, kai turtas perkeliamas vertybiniams popieriams finansuoti arba kaip užstatas (avansas), arba siekiant įvykdyti kapitalo reikalavimus dėl rizikos ribojimo, arba likvidumo valdymo tikslais.“

7 straipsnis. 55 straipsnio pakeitimas

Papildyti 55 straipsnį 9 dalimi:

„9. Tais atvejais, kai mokestinės tvarkos neatitikimu dėl finansinės priemonės perleidimo pasinaudojama, siekiant daugiau nei vienoje valstybėje atskaityti užsienio valstybėje nuo mokėjimo sumos, gautos pagal perleistą finansinę priemonę, sumokėtą pelno mokestį ar jam tapatų mokestį, atskaitoma pelno mokesčio, sumokėto užsienio valstybėje, suma negali viršyti nuo apmokestinamojo pelno, susijusio su tokiu mokėjimu, pagal šį Įstatymą apskaičiuotos pelno mokesčio sumos.“

8 straipsnis. 56^1 straipsnio pakeitimas

Papildyti 56^1 straipsnį 2^1 dalimi:

„2^1. Šiame straipsnyje nustatyta tvarka perduotų mokestinių nuostolių, patirtų dėl turto naudojimo, pardavimo ar kitokio perleidimo nuosavybėn ir apskaičiuotų pagal šio Įstatymo 5 straipsnio 9 dalyje nustatytą formulę, suma gali būti sumažinta tik pagal šio Įstatymo 5 straipsnio 9 dalyje nustatytą formulę apskaičiuoto apmokestinamojo pelno suma.“

9 straipsnis. Įstatymo X^1 skyriaus papildymas 56^2 straipsniu

Papildyti Įstatymo X^1 skyrių 56^2 straipsniu:

„**56^2 straipsnis. Nuolatinės buveinės mokestinių nuostolių perdavimas**

1. Lietuvos vieneto nuolatinės buveinės, kurios pajamos nepriskiriamos Lietuvos vieneto mokesčio bazei pagal šio Įstatymo 4 straipsnio 1 dalį, nuostoliai gali būti perduodami ir atskaitomi iš Lietuvos vieneto pajamų šio Įstatymo 30 straipsnyje nustatyta tvarka tik tuo atveju, jeigu:

1) nuolatinei buveinei priskirtas pelnas apmokestinamas Europos Sąjungos valstybėje narėje Direktyvos 90/434/EB 3 straipsnio c punkte nustatytu mokesčiu, ir 2) yra išnaudotos visos galimybės atskaityti nuostolius valstybėje, kurioje yra nuostolius perduodanti nuolatinė buveinė, ir

3) nuolatinės buveinės perduodami mokestiniai nuostoliai yra apskaičiuoti (perskaičiuoti) pagal šio Įstatymo nuostatas.“

10 straipsnis. Įstatymo 3 priedėlio pakeitimas

Pakeisti Įstatymo 3 priedėlio 14 punktą ir jį išdėstyti taip:

„14. 2016 m. liepos 12 d. Tarybos direktyva (ES) 2016/1164, kuria nustatomos kovos su mokesčių vengimo praktika, tiesiogiai veikiančia vidaus rinkos veikimą, taisyklės (OL 2016 L 193, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2017 m. gegužės 29 d. Tarybos direktyva (ES) 2017/952, kuria iš dalies keičiama Direktyva (ES) 2016/1164, kiek tai susiję su trečiųjų valstybių mokestinės tvarkos neatitikimais (OL 2017 L 144, p. 1).“

11 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas, įgyvendinimas ir taikymas

1. Šis įstatymas, išskyrus šio straipsnio 3 dalį, įsigalioja 2020 m. sausio 1 d.

2. Šio įstatymo nuostatos taikomos apskaičiuojant ir deklaruojant 2020 metų ir vėlesnių mokestinių laikotarpių pelno mokestį.

3. Lietuvos Respublikos Vyriausybė ar jos įgaliota institucija iki 2019 m. gruodžio 31 d. priima šio įstatymo įgyvendinamuosius teisės aktus.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas